

Seminarium *Śląskie spotkania* w Haus Schlesien

W dniach 25. 11 – 2. 12. 2001 r. studenci III i IV roku *filologii germańskiej* oraz IV roku *politologii* UZ wzięli udział w wyjeździe do ośrodka Haus Schlesien koło Bonn, aby uczestniczyć w kolejnej już imprezie pod hasłem „Śląskie spotkania”. Tegoroczna wizyta została poświęcona problematyce Unii Europejskiej oraz sąsiedztwu polsko-niemieckiemu.

Podczas powitania studenci zostali poinformowani przez kierowniczkę Haus Schlesien, Petrę Maßbacher, o celach oraz sposobie funkcjonowania jej ośrodka. Rozdzielono następnie tematy pracy dla pięciu zespołów, które mając do dyspozycji zbiory miejscowej biblioteki oraz zgromadzone przez siebie materiały, otrzymały zadanie przygotowania krótkiej prezentacji wybranego zagadnienia dla reszty grupy. Oto tematy, którymi zajęły się poszczególne zespoły:

- ❑ *Skutki traktatu wersalskiego dla Śląska – okres międzywojenny*
- ❑ *Układy niemiecko-polskie z lat 1990 oraz 1991 – sąsiedztwo oparte na nowych filarach?*
- ❑ *Pomocy, Niemcy nadchodzą! Starzy wrogowie – nowi przyjaciele czy nowi wrogowie – starzy przyjaciele?*
- ❑ *Jak daleko do Europy? Warunki i wymagania dla Polski jako kandydata do wejścia do Unii Europejskiej*
- ❑ *Obraz Polaków u Niemców – jak duże jest zainteresowanie Niemców ich wschodnimi sąsiadami?*

Tego samego dnia studenci mieli możliwość wycieczki po Bonn oraz zwiedzenia

domu rodzinnego Ludwika van Beethovena. Wieczorem odbyło się natomiast spotkanie polskich studentów z mieszkańcami Śląska, wypędzonymi ze swoich stron rodzinnych po II wojnie. Podczas indywidualnych rozmów w małych grupkach studenci zapoznali się z losami wypędzonych, ich wspomnieniami oraz wrażeniami związanymi z wycieczkami na Śląsk w ostatnim okresie.

Kolejny dzień został poświęcony zwiedzaniu muzeów. Najpierw gościom z Polski zaprezentowano, mieszczące się w Haus Schlesien, Muzeum Krajoznawstwa Śląskiego, zaś popołudniu studenci odwiedzili Muzeum Haus der Geschichte (Dom Historii) w Bonn, założone przez byłego kanclerza Helmuta Kohla, gdzie prezentowana jest historia obu państw niemieckich od czasów powojennych do dnia dzisiejszego. Niektóre eksponaty, np. oryginalne ławki z pierwszego parlamentu niemieckiego, autentyczny wystrój kina z lat osiemdziesiątych oraz służbowy mercedes Konrada Adenauera, budziły szczególnie zainteresowanie.

Kolejnym punktem programu była wizyta w niemieckim gimnazjum w Königswinter, gdzie studenci podzieleni na grupki wzięli udział w zajęciach z biologii, religii oraz języków niemieckiego i angielskiego. Podczas rozmów z niemieckimi gimnazjalistami wymieniano uwagi na temat różnic w obu systemach kształcenia. Jeszcze tego samego dnia studenci zwiedzili dom Konrada Adenauera.

Wieczorem Haus Schlesien odwiedził przedstawiciel Niemieckiej Centrali Kształcenia Politycznego, która zajmuje się dostarczaniem

obywatelom Niemiec niezbędnych materiałów, dotyczących funkcjonowania państwa. Rozmowa z przedstawicielem oraz otrzymane materiały zachęciły studentów do korzystania z usług wspomnianej centrali, np. podczas przyszłego poszukiwania materiałów do prac magisterskich.

Kolejny dzień poświęcono na wycieczkę do Kolonii. Studenci mieli okazję do zwiedzenia słynnej kolońskiej katedry oraz przechadzki po rynku bożonarodzeniowym i najdłuższej ulicy handlowej w Nadrenii-Westfalii.

Wycieczkom i zwiedzaniu towarzyszyły wykłady dotyczące tematyki europejskiej (Unia Europejska i problem jej rozszerzenia na wschód; kwestia wspólnej europejskiej waluty) i śląskiej (historyczny wkład Ślązaków w kulturę niemiecką).

Niecierpliwie oczekiwanym przez wszystkich punktem programu wizyty polskich studentów był niewątpliwie spektakl „Carmen” w operze bońskiej, którego niemiecka wersja zrobiła na wszystkich duże wrażenie.

Uwieńczeniem spotkania w Haus Schlesien stała się prezentacja wyników pracy grupowej pięciu zespołów. Każdy z nich miał okazję przedstawienia opracowanego wcześniej tematu pozostałym grupom oraz kierownikom Haus Schlesien. Po wystąpieniach odbyto wspólną dyskusję i wstępną ocenę wizyty gości z Polski. Dla wielu studentów był to pierwszy pobyt w tej części Niemiec i wspaniała okazja do zwiedzenia ciekawych i charakterystycznych dla tego regionu miejsc.

Monika Hernik

Instytut Filologii Polskiej

Konferencja *Dobro dziecka...*

W dniach 22 – 23 stycznia 2002 r. odbyła się studencka konferencja naukowa pt. *Dobro dziecka w założeniach pedagogicznych i w praktyce wychowawczej*. Za miejsce obrad konferencji służyła aula im. prof. W. Magnuszewskiego oraz aula C w budynku campusu B UZ przy ul. Wojska Polskiego 69. Organizatorem imprezy byli studenci III roku Filologii Polskiej pod kierunkiem dr Anny Ratuś.

Program konferencji objął następujące działy tematyczne:

- ❑ *Dziecko niepełnosprawne ruchowo;*

- ❑ *Dziecko chore – problemy opieki i wychowania;*
- ❑ *Dysleksja – problem do przezwyciężenia;*
- ❑ *Dziecko autystyczne i jego wychowanie;*
- ❑ *Nadpobudliwość psychoruchowa;*
- ❑ *Używki – nalogi – uzależnienia – patologie;*
- ❑ *Nie warto iść drogą donikąd;*
- ❑ *Wołanie o miłość. Lekkożylnie i autodestrukcyjne zachowania młodzieży;*
- ❑ *Problemy współczesnej rodziny;*
- ❑ *Gdy wygasa ciepło domowego ogniska;*

- ❑ *Zastępcze formy opieki nad dzieckiem;*
- ❑ *Nie jesteśmy bezsilni. Ogólne problemy wychowania.*

Podczas dwudniowych obrad przedstawiono 51 referatów. Uczestnicy konferencji, zgodnie z jej tytułem, mieli okazję do prezentacji zarówno najnowszych założeń pedagogicznych, jak i kwestii ich praktycznego zastosowania. Liczba uczestników oraz różnorodność tematyczna wystąpień świadczyły o dużym zainteresowaniu młodzieży współczesnymi problemami wychowania dzieci.

Robert Skobelski

Katedra Komunikacji Językowej i Społecznej

Dziennikarze z dyplomami

18 stycznia 2002 r. w auli C budynku campusu B UZ przy ul. Wojska Polskiego 69

odbyło się rozdanie dyplomów ubiegłorocznym absolwentom FPD.

Uroczystość była pożegnaniem udanego, zdaniem pracowników dydaktycznych, rocz-

nika. „Nie chcemy o Waszych sukcesach dowiadywać się z gazet” – mówił prof. Stanisław Borawski – „Piszcie do nas listy, wysyłajcie e-maile. Jeżeli macie problem, w którego rozwiązaniu moglibyśmy pomóc – nie zapominajcie o nas”.

Ciepła atmosfera towarzyszyła także emisji filmu przygotowanego przez absolwentów specjalnie na tę okazję. Był to zapis ostatnich dni na studiach: obron prac magisterskich i wspólnej zabawy w Palmiarni. Plany na przyszłość i obawy związane z trudną sytuacją na medialnym rynku pracy, przeplatały się tu ze wspomnieniami z najlepszych studenckich

lat. O tym, jak marzenia świeżo upieczonych magistrów zderzyły się z rzeczywistością, pisała „Gazeta Zachodnia” z 19/20 stycznia 2002 r. w artykule pt. *Marzę o karierze Lisa*.

Jednak nie tylko absolwentów uhonorowano tego dnia dyplomami. Uroczystość stała się okazją do wręczenia nagród organizowanego corocznie w Katedrze Komunikacji Językowej i Społecznej Konkursu Oratorskiego. Brązowe laury otrzymały: Agnieszka Duber (II rok FPD) oraz Małgorzata Mikołajczak (III rok FPD). Drugie miejsce i srebrne laury zdobyła Dorota Żuberek, którą wyróżnił również prof. Stanisław Borawski – stały

członek komisji konkursu. Złote laury przypadły natomiast Irminie Staśkowiak (III rok FPD). Zwycięska mowa nosiła tytuł: „Jeśli tylko zechcę, przeniosę góry, przejdę suchą nogą oceany, zmienię bieg historii”.

Także zwycięzcy grudniowego Przeglądu Studenckiej Twórczości Dziennikarskiej zostali uhonorowani dyplomami (o nagrodach informowaliśmy już wcześniej). Wręczył je prof. Marian Bugajski wraz z Janem Szachowiczem, przedstawicielem Urzędu Miejskiego w Zielonej Górze, który wsparł finansowo organizację imprezy.

Magdalena Steciąg

Ogólnopolska studencka konferencja językoznawcza *Funkcje i odmiany języka*

Dzięki życzliwości i finansowemu wsparciu prorektora ds. studenckich prof. Krzysztofa Urbanowskiego oraz dziekana Wydziału Humanistycznego prof. Wojciecha Peltza Studenckie Koło Językoznawcze „SEM” uczestniczyło w kolejnej ogólnopolskiej konferencji studenckiej.

Spotkanie zostało zorganizowane przez Koło Młodych Językoznawców Uniwersytetu Szczecińskiego. Uczestniczyli w nim – oprócz gospodarzy – przedstawiciele Uniwersytetów: Wrocławskiego, Warszawskiego, Opolskiego, Śląskiego, Zielonogórskiego i UAM w Poznaniu. Pojemna i atrakcyjna formuła zjazdu pozwoliła studentom przygotować tak liczne i zróżnicowane tematycznie referaty, że zmuszeni byliśmy obradować w sekcjach. Skupiały one referaty omawiające różne odmiany języka polskiego (np. język mediów, reklamy, artystyczny, familijny, język płci) oraz szczegółowe zagadnienia językoznawcze (m. in. pragmatyczne, socjologiczne, translatorskie). Wystąpienia zielonogórskich studentek wzbudziły spore zainteresowanie.

Największą dyskusję wywołał referat Dobrochny Andruszkiewicz (IV rok) *Terminologia nauk magicznych*, który rozpoczynał obrady plenarne. Autorka nie tylko wprowadziła słuchaczy w magiczny nastrój (były to przecież andrzejki!). Próbowała też ukazać systemowość języka nauk magicznych oraz udowodnić, że omawiana przez nią dziedzina (wysoka magia) może być uznana za naukę. Jako podstawa materiałowa posłużyły Dobrochnie autentyczne teksty ksiąg i grimuarów, od pochodzących z XVII – XIX wieku aż po współczesne.

Do atmosfery magii w potocznym jej rozumieniu nawiązywał referat Lidii Napieralskiej i Anny Parysek (III rok) *Analiza językowo-stylistyczna tekstów horoskopów* oraz przygotowane przez autorki na wieczór in-

formacje o najczęstszych andrzejkowych praktykach wróżebnych.

Urszula Majdańska (IV rok) w wystąpieniu *O języku wybranych czasopism młodzieżowych* próbowała odkryć kreowany w nich świat wartości. Jako materiał badawczy autorce posłużyły wybrane losowo numery periodyków: „Dziewczyna”, „Bravo”, „Popcorn”. Na podstawie ich analizy ukazywała, jak wielki jest wpływ czasopism młodzieżowych na zachowania językowe odbiorców oraz przyjmowany przez nich system wartości.

Beata Walocha (IV rok) referowała wyniki swoich obserwacji dotyczących sposobów opisywania Internetu w prasie. W pracy *Jak piszemy w Internecie?* analizowała m. in. leksykę i składnię tekstów z „Przekroju”

i „Fokusa”, które są na tyle zróżnicowane tematycznie, że mogą być reprezentatywne dla czasopism naukowo-publicystycznych oraz kulturalno-społecznych.

Agnieszka Komarnicka (IV rok) zajęła się *Językowymi sposobami wartościowania w reklamie prasowej*. Bazę materiałową stanowiły reklamy pochodzące z czasopism „Twój Styl”, „Elle”, „Polityka”, „Wprost” i „Jestem”. W swoim referacie Agnieszka ukazała różne sposoby waloryzacji spotykanych w reklamie prasowej oraz ich cel – grę nadawcy z odbiorcą, która ukrywa prawdziwą funkcję reklamy (nakłonienie do nabycia produktu).

Anna Wojciechowska

Studenckie Koło Językoznawcze „SEM”

Koło działające przy Katedrze Komunikacji Językowej i Społecznej (wcześniej przy Zakładzie Komunikacji Językowej Instytutu

Filologii Polskiej), zostało wpisane do rejestru uczelnianych organizacji studenckich 29 maja 1993 r. Inicjatorem ożywienia tej formy ak-

tywności studenckiej był prof. dr hab. Marian Bugajski. Koło skupia studentów *filologii polskiej* ze specjalnością dziennikarską, zaś

jego opiekunką jest dr Anna Wojciechowska.

„SEM” prowadzi działalność poprzez zebrania naukowe poświęcone współczesnym problemom językoznawczym (przede wszystkim językowi mediów) oraz wyjazdy na międzyuczelniane seminaria i obozy naukowe.

Dotychczas studenci należący do koła „SEM” zorganizowali siedem seminariów naukowych (Karlów – dwukrotnie, Lubiatów, Praga, Przełazy, Świnoujście, Łagów Lubuski) oraz letni obóz naukowy (Karlów). Uczestniczyli w zjazdach organizowanych przez koła Uniwersytetów: Szczecińskiego (Międzyzdroje – dwukrotnie, Świnoujście –

dwukrotnie, Pobierowo), Wrocławskiego (Karpacz, Szklarska Poręba, Łądek Zdrój), Śląskiego (Wisła). Byli także na letnim obozie dialektologicznym zorganizowanym przez koło Uniwersytetu Warszawskiego (Rudka). Współpraca z innymi ośrodkami akademickimi ma charakter cykliczny - spotkania odbywają się dwa lub trzy razy w roku. Początkowo seminaria obejmowały swym zasięgiem głównie Wrocław, Zieloną Górę i Szczecin. Stopniowo formuła zaczęła się rozszerzać – dołączyły do nas koła z innych polskich uczelni. Jest niezwykle pożyteczną i atrakcyjną formą działalności koła. Spotkania mobilizują studentów do przygotowywania refera-

tów i uczestniczenia w prawdziwie naukowej dyskusji. Pozwalają poszerzyć ich wiedzę, rozbudzić zainteresowania w zakresie językoznawstwa, a także – co nie mniej ważne – stwarzają możliwość integracji studentów z różnych ośrodków akademickich.

„SEM” planuje wydanie tomu zawierającego najciekawsze referaty wygłoszone przez studentów podczas dotychczasowych wyjazdów. Tymczasem niektóre nasze studenckie teksty zostały oddane do druku poza rodzimą uczelnię (Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu i Uniwersytet Opolski).

Anna Wojciechowska

Kolegium Języka Francuskiego

Studenci znowu jadą na staż do Francji

24 lutego 2002 r. dwoje studentów III roku NKJF, Krzysztof Szczepański oraz Ewa Szlag, wyjadą na 3-miesięczny staż zawodowy do Francji, który odbędą w Uniwersyteckim Instytucie Kształcenia Nauczycieli Dolna Normandia (Universitaire de Formation des Maitres Basse-Normandie) w Caen.

W myśl zawartej wcześniej umowy oraz w ramach wspomnianego już na łamach naszego miesięcznika programu „Sokrates-

Erasmus”, NKJF wysyła do Francji 4 studentów, przyjmuje zaś stamtąd u siebie 3 nauczycieli-stażystów.

Pobyt polskich studentów na stażu we Francji pozwoli na obserwacje i porównanie obu systemów oświatowych na wszystkich szczeblach. Będzie także niepowtarzalną okazją do poszukiwań niezbędnych materiałów oraz wzbogacenia bibliografii przygotowywanych prac licencjackich.

Korzyści z wymiany studentów są obopólne, czego dowodem jest duże zainteresowanie Uniwersyteckiego Instytutu Kształcenia Nauczycieli z Caen współpracą z Uniwersytetem Zielonogórskim. Gorącym rzecznikiem tejże współpracy jest sam rektor IUFM prof. Jean-François Hemidy oraz prof. Daniel Marchand, zajmujący się bezpośrednio wymianą stażystów obu uczelni.

Robert Skobelski

Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych

Pedagogika to nie tylko kształcenie nauczycieli

Rozmowa z dr hab. Wielisławą Osmańską-Furmanek, prof. UZ, dziekanem Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych

Pani Dziekan, czy trudno jest piastować dzisiaj tak zaszczytne stanowisko?

- Usytuowanie dziekana i sposób zarządzania Wydziałem zmieniły się zasadniczo. Kiedyś istotnie ten urząd się piastowało, dziś polega to głównie na kształtowaniu wizji rozwoju, podejmowaniu różnorodnych przedsięwzięć i długoterminowym planowaniu uwzględniającym specyfikę, możliwości i potrzeby. Wydaje mi się, że w pracownikach naszego Wydziału jest wiele sił i energii, co pozwala im się rozwijać. Mamy duży potencjał naukowy, badawczy i w miarę prężną strukturę, która charakteryzuje się pełną reprezentacją subdyscyplin pedagogiki poczynając od klasycznej i ogólnej pedagogiki poprzez pedagogikę społeczną, medialną, aż po pedagogikę specjalną i seksuologię oraz socjologię, wzbogacającą profil społeczny Wydziału.

Jak Pani Dziekan ocenia rozwój własnej kadry?

- Własna kadra, związana na stałe z Wydziałem jest stabilna, prężna, a co najważniejsze utożsamia się z Uniwersytetem Zielonogórskim i chce go tworzyć. Wydaje się, że uda nam się uniknąć tego, co obserwuje się w innych ośrodkach naukowych, gdzie istnieją wydziały o podobnym profilu. Idzie tu o lukę pokoleniową – mamy stosunkowo młodą, prężną grupę samodzielnych pracowników naukowych, a grupa adiunktów wykazuje również dużą aktywność naukową i wiele publikuje. W ostatnim roku cztery osoby uzyskały stopień doktora habilitowanego, a osiem sfinalizowało przewody doktorskie.

A perspektywy?

- Pedagodzy, jako przedstawiciele nauki stosowanej nie mogą „chować głowy w piasek”. Muszą oni dostrzegać zmiany cywilizacyjne i wychodzić im naprzeciw z całym przekonaniem o konieczności dostosowania się do zaistniałej sytuacji. Należy więc tworzyć nowe specjalności, atrakcyjne dla młodych ludzi i im przydatne, dostosować do aktualnych potrzeb to, co już istnieje, opracowywać raporty i diagnozować środowisko. Europa starzeje się – mamy więcej ludzi starych niż młodych oraz znaczące grupy ludzi o różnym stopniu niepełnosprawności. Musi się więc zmienić postrzeganie pedagoga. Nie może on w dalszym ciągu kojarzyć się tylko ze szkołą w dotychczasowym, tradycyjnym kształcie. Otwierają się nowe perspektywy, nowy rynek pracy i nowe płaszczyzny aktywności i samorealizacji pedagoga. Do tego chcemy przygotowywać studentów.

Co najbardziej niepokoi?

- Pieniądze. Wiadomym jest, że poziom finansów ma ścisły związek z infrastrukturą organizacyjną i techniczną Wydziału, jak również z badaniami naukowymi i z poziomem kształcenia studentów. Każdy naukowiec powinien mieć swój warsztat pracy. Musimy zadbać o wyposażenie Wydziału w niezbędny sprzęt komputerowy, gdyż jest to, wraz z globalną siecią, brama wprowadzająca w przestrzeń informacyjną, z której korzystają badacze

z całego świata. Dziś już nie wystarcza tradycyjna komunikacja. Trzeba także pamiętać, że bez kontaktu z dziećmi, młodzieżą oraz bardzo różnorodnymi zbiorowościami, w których przebiegają procesy socjalizacji, nie da wykształcić się pedagoga. Powinniśmy więc realizować również i ten praktyczny aspekt kształcenia pedagoga, co jest niestety dziś bardzo kosztowne. Naszym obowiązkiem i misją Uniwersytetu, szczególnie na takim Wydziale jak nasz, jest podnoszenie wartości i jakości edukacji, co jednak nie jest możliwe bez odpowiednich środków.

A aspiracje naukowe?

- Mamy już od roku 1994 prawo doktoryzowania z nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki, myślimy o poszerzeniu ich na inne dyscypliny oraz o uprawnieniach do nadawania stopnia doktora habilitowanego.

Jak Pani Dziekan postrzega podejmowane przez pracowników Wydziału badania naukowe?

- Po przeglądzie potencjału naukowego Wydziału w 2000 roku odnotowano wyraźnie jego rozwój, efektem tego było podwyższenie kategorii naukowej KBN. Tendencja ta została utrzymana w 2001 roku, co pokazała ostatnia ocena parametryczna. Nastąpiła koncentracja badań na ważnych współczesnych problemach pedagogicznych i społecznych, co można uznać za początki formowania się szkół naukowych. Przykładem są:

- badania i interpretacje wyników związanych z opracowaniem innowacyjnych rozwiązań w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej;
- formułowanie teorii przestrzeni edukacyjnej oraz wartości i symboli w procesie edukacyjnym;
- badania związane z sytuacją dziecka niepełnosprawnego w rodzinie; w środowisku szkolnym; następstwami wychowawczymi dysfunkcyjności rodziny i szkoły, pedagogicznymi i prawnymi przesłankami ingerencji władzy rodzicielskiej;

- teoretyczne badania i praktyczne koncepcje edukacji ekologicznej i zdrowotnej;
- badania procesu socjalizacji młodzieży społeczności pogranicza zachodniego;
- określanie nowych oczekiwanych kompetencji pedagoga.

Tematyka badań podejmowana przez pracowników Wydziału wiąże się nie tylko z tradycyjnymi obszarami pedagogiki, ale również interdyscyplinarnymi problemami, wynikającymi z przemian ustrojowych i cywilizacyjnych. Przykładem są następujące problemy badawcze:

- wpływ zmian ustrojowych na zachowania dewiacyjne młodzieży;
- zachowania seksualne młodzieży;
- zakres oddziaływań i komunikatów multimedialnych o strukturze hipertekstu w kształceniu na odległość;
- inicjatywy gospodarcze w społecznościach małych miast oraz kompetencje regionów europejskich w zakresie aktywizacji gospodarczej i społecznej.

W podejmowanych badaniach uwzględnia się specyfikę środowiska lokalnego, pogranicza polsko-niemieckiego oraz problematykę transgraniczności, obejmującą zróżnicowanie społeczno-ekonomiczne mieszkańców i jego konsekwencje. Wiele tematów badawczych tworzy się przy współpracy partnerów z zagranicy, co wyraża się między innymi w międzynarodowych seminariach i konferencjach organizowanych przez pracowników naszego Wydziału, stażach naukowych i wykładach gościnnych. W ostatnich latach, uwzględnionych w ocenie parametrycznej, opublikowano ponad 200 artykułów, pracownicy naszego Wydziału wydali ponad 60 monografii naukowych jako indywidualni autorzy, byli również autorami ponad 300 rozdziałów w monografiach bądź pracach zbiorowych lub podręcznikach, ponad trzydziestokrotnie występowali w charakterze redaktorów naukowych podręczników zarówno o zasięgu międzynarodowym jak i ogólnopolskim.

Dziękuję za rozmowę i życzę wielu sukcesów.

rozmawiała Pola Kuleczka

Katedra Mediów i Technologii Informacyjnych

Katedra Mediów i Technologii Informacyjnych powstała z przekształcenia Zakładu Multimedialnych Technologii Informacyjnych, który od 1997 r. funkcjonował w strukturze Wyższej Szkoły Pedagogicznej im. T. Kotarbińskiego w Instytucie Zarządzania na tym samym Wydziale Nauk Pedagogicznych i Społecznych. Pracownicy Katedry od wielu lat swoją działalność naukową skupiają na problematyce kształcenia informatycznego, wykorzystania technologii informacyjnych w edukacji, multimedialnych technologiach informacyjnych, ich wykorzystaniu i oddziaływaniach, optymalizacji formy komunikatu multimedialnego i jego percepcji. Prowadzą

również badania z zakresu kształcenia na odległość. Efektywne wykorzystywanie interaktywnego komunikatu multimedialnego wymaga optymalizacji jego struktur informacyjnych, czyli zaprojektowania takiej struktury, która pozwoliłaby przy posiadanych środkach technicznych i narzędziach programistycznych, zawrzeć w komunikacie wszystkie zakładane treści merytoryczne w formie najbardziej przyjaznej dla użytkownika i adekwatnej do jego preferencji poznawczych i procesualnych.

Opisana problematyka badawcza widoczna jest w prowadzonych tematach badań m.in.: oddziaływania multimedialnych tech-

nologii informacyjnych; multimedialny moduł edukacyjny w kształceniu na odległość; strukturyzacja informacji w komunikatach multimedialnych o strukturze hipertekstu i przeznaczaniu edukacyjnym. Pracownicy Katedry zdobyte doświadczenie naukowe łączą z dużym powodzeniem z praktyką. Prowadzą zajęcia z zakresu kształcenia informatycznego na kierunkach pedagogicznych i humanistycznych. Realizowane są także liczne przedmioty specjalizacyjne i fakultatywne, zaś dla potrzeb dydaktyki zaprojektowano i zbudowano nowe komputerowe laboratorium z szerokimi możliwościami wykorzystania multimedialnych w przekazie edukacyjnym.